

Potřebujeme zažít malá vítězství

Když šel Ježíš odtud dál, viděl v celnici sedět člověka jménem Matouš a řekl mu: „Pojď za mnou!“ On vstal a šel za ním. (Matouš 9,9)

Potřebujeme zažít malá vítězství. Vyprávěl mi přítel, že po roce užívání zrušil facebook. Okrádal ho o čas. Stále víc sledoval, co kdo dělá a jak žije, hledal různé lidi, kamarády a hodiny utíkaly a utíkaly. Malé vítězství. Ne nad facebookem, který za nic nemohl, ale nad sebou samým. Nádvkem se mu vrátil čas, který poztrácel na sociálních sítích. Jak dál naloží s nově nabytým časem, nevím, jisté ale je, že vykročil dobrým směrem.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Vyprávěl mi jiný přítel, že si nechal naistalovat do počítače „hlídacího psa“, aby se nedostal na pornografické stránky. Malé vítězství. Nevyřešil tím sice jednou pro vždy závislost, která si už stačila vypálit cestičku do jeho mozku, ale udělal krok správným směrem ke svobodě, kterou si nyní užívá den ze dne víc a víc, čím méně prožívá neodbytné nutkání proklikat se k rychlé rozkoši.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Viděl jsem člověka, který ovládl hněv v maličkosti, až jsem se divil. Na místo křiku zachoval klid. Malé vítězství, na kterém se dá stavět další. Ne že by mohl změnit svou výbušnou povahu a temperament, ale jedna jediná chvíle dává naději jemu i jeho okolí, že člověk může dozrát do vyrovnané osobnosti, která nebude cloumána nevladatelnými emocemi.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Nenajít se na noc. Anebo zamknout ledničku, jak nás učil známý psycholog. Zkrátka udělat docela jednoduché opatření, které člověku pomůže uchránit sama sebe před obezitou a v neposlední řadě pomůže ušetřit něco málo z rodinného rozpočtu, neboť potraviny v každé rodině zahrnují podstatnou položku ve výdajích. Malé vítězství. Pro někoho k pousmání, ale pro jiného akt statečnosti a nezbytný první krůček na cestě k sebeovládání.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Nenapít se, když mám špatnou náladu. S potěšením jsem slyšel svědectví kamaráda a kolegy, který mně říkal, že se napije jenom tehdy, když je v pohodě. Vlastně si tím náladu ještě vylepší. Ale kdyby začal alkoholem řešit své depky, moc dobře ví, že pak by se to v něm rozjelo. Malé vítězství. Moudré a rozumné rozhodnutí, které ho nestálo ani moc námahy, aby zůstal na dobré cestě.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Uklidit si nepořádek. Někdy se věci na stole, v bytě nebo dokonce v celém domě vrší a vrší, ztrácejí své místo. Život člověka se i proto ocitá ve stále větším chaosu, až si nakonec na binec zvykne a rezignovaně se poddá nepořádku, který nakonec zachvátil i jeho vnitřní život. Navštívil jsem kdysi ženu, která si zoufala sama nad sebou, jak to už nezvládá, jak jí všechno přerostlo přes hlavu. Ale pak přišla s geniální myšlenkou, stačí každý den udělat alespoň trochu. Malé vítězství. Ale to stačilo na to, aby za čas byl její dům i se zahradou jako ze škatulky. Trvalo to sice ještě dlouho, ale musela začít jedním jediným malým krůčkem.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Vypnout televizi. Taková hloupost, maličkost, vždyť to dokáže i malé dítě, ale v určité chvíli velká věc. Nedodívat se na film, nečekat až do konce Ligy mistrů, jak dopadne fotbalové utkání, nehledat na jiných kanálech, jestli tam nebude něco lepšího a zajímavějšího. Malé vítězství. Ale když pak je člověk druhý den ráno svěží, nebolí ho hlava ani oči, je to skvělý pocit.

Potřebujeme malá vítězství. Odvázat se jít za Ježíšem jako celník Matouš. Možná si vůbec nedovedl představit, že by se kdy zbavil veřejné nálepky hříšníka a kolaboranta, že by mohl změnit práci, která mu u sice druhých vynášela despekt, ale zajistil tím rodinu. Až přišel rozhodující okamžik, impuls zvnějšku. Ježíš ho vyzval k následování. A Matouš vstal a šel za ním. Malé vítězství. Malý krok, po kterém následovaly další kroky za Ježíšem. Ještě to sice trvalo hodně dlouho, než se z něho stal autor evangelia, misionář a mučedník, ale bez prvního malého vítězství by prohrál celý svůj život.

Potřebujeme zažít malá vítězství. Nyní si každý z nás doplníme, co bychom chtěli změnit ve svém životě, ale je to nad naše síly. Možná sklony, závislosti, nebo životní styl, do kterého jsme byli vmanévrováni společností, nevyhovuje nám to, ale nemáme sílu se vzepřít. Anebo na nás může ležet zátěž zpackaného života, který se už nikdy nevrátí zpět. Přesto však existuje řešení v Ježíši Kristu. Chce to však udělat první krok správným směrem a prožít malé vítězství, které nám vlije odvahu do žil ke krokům dalším.

Bronislav Matulík

Bůh mluví nečekanými způsoby

Příběh Petry Veselé

Bůh k lidem odedávna mluvil rozmanitými způsoby. K Mojžíšovi skrze hořící keř, k Izraelcům mnoho a mnoho let ústy proroků, ve snech, dokonce poslal svého Syna, aby k Izraelcům promlouval. Dodneška k nám všem mluví skrze Knihu knih. Ale tyhle všechny způsoby nás asi nijak nepřekvapují. Ano, víme, četli jsme, slyšeli jsme o nich.

Co ale Boží poselství z televize? Přiznám se, že tahle věta by mě za normálních okolností spíš pobavila, zarazila či mi trochu nadzvedla obočí. Televize je přece dneska tak plná prázdných slov! Ale pojďme ještě dál. Zkuste si představit východoněmecký seriál z osmdesátých let, plný dobrých a poctivých soudruhů a soudružek. Že tam už byste vůbec nehledali? A ještě k tomu o půl třetí ráno? To se přeci vysílá už jen reklama, brak, erotika nebo „přestávka“, že? A vidíte, Pán Bůh mluví tehdy, když to potřebujeme, a ne, kdy je to společensky přijatelné.

Byla sychravá podzimní noc a v televizi běžela německá lidově-demokratická detektivka, kterou jindy než o půl třetí nemohli vysílat, protože by se na to nikdo nedíval. Já jsem se vlastně taky nedívala. Moji hlavu absolutně zaměstnávala jediná otázka. 'Ted'? Ted' to vypiju, usnu a už navždycky budu mít klid. Klid od věřitelů, úřadů, bývalých přátel, kteří mi dnes nemohou přijít na jméno, nesmyslných pokusů najít si práci, klid od hluboké marnosti, která se mi usídlila v duši. Už přes půl roku si přeci střádám léky, aby dávka byla zaručeně dostatečná. Ted' ještě napsat dopis, že...

ilustrační fotografie

A to je právě problém. Víím, že v těchto chvílích se prý píšou dopisy, ale já vlastně ani nevím, co bychom komu měla napsat a jaký by to mělo smysl. Smysl všeho mi totiž úplně zmizel. Až sem mě přivedla moje podnikatelská nezkušenost a pocit, že všechno sama zvládnou. Nemám nic než dluhy, přátelé jsou pryč a budoucnost zmizela. Típám cigaretu a říkám si: „Ted’?“

Z televize na mě najednou někdo křičí: „Co si o sobě myslíš, ty sobče? Ty si tady ted’ ulevíš, tobě bude hej a co všichni ti, kteří tě mají rádi a na který ty jsi už dávno zapoměla? Co tvoje ségra, matka? Na ty nemyslíš, co? Ty krávo! Necháš je tady, aby se dokonce života trápili tím, že nemohli nic udělat, že jsi jim nedala šanci, že ses na ně vykašlala.“ A další řev a slzy a řev. Východoněmecká detektivka, pokus o sebevraždu, duchapřítomná policistka ve vyšetřované džísce drží v náručí dívku, střídavě ji fackuje a hladí po vlasech a fackuje a... A já zůstala bez dechu sedět v té sychravé, zadýmené kuchyni jako opařená. Aha! Bože, tos byl ty? Tys na mě nezapomněl? Já na tebe ano. Jak jsem mohla? Jak jsem jen mohla zapomenout na Tebe, na rodinu, na přátele, kteří možná ani netuší, že tady sedím a trápím se, protože se všem vyhýbám? Ale Ty to víš, Tys to viděl a Ty jsi mě nenechal. Ty mluvíš jakýmkoliv způsobem k těm, kteří slyší. Bože nikdy nepřestanu děkovat za tenhle okamžik, kdy jsem slyšela.

Petra Veselá

Pán povzbuzuje

Svědectví vikáře Tomáše Trávníčka

Rád bych se s vámi podělil o jedno Boží povzbuzení. Po úspěšném vánočním programu v ZŠ Neveklov jsem začal zvažovat práci s dětmi. Tušil jsem, že by mohl Duch svatý vanout tímto směrem, ale měl jsem i pochybnosti. Práce s dětmi se vždy lépe rozjíždí s těmi sborovými. Ale my v Neveklově žádné nemáme, krom malé Márinky, která začala teprve chodit do školky. Měl jsem obavy, jestli se najdou rodiče, kteří přihlásí své děti do křesťanského kroužku. Navíc, je nás tady tak málo na práci s dětmi. Já jsem se modlil za konkrétní službu Royal Rangers a Pán mi poslal verše povzbuzení, abych se nebál a sloužil mu svým obdarováním. To bylo první povzbuzení. Rada stanice přijala tuto vizi a to bylo druhé povzbuzení. Ale moc jsem toužil po nějaké indicii, která by nám potvrdila, že jdeme správným směrem. A Pán nám ji dal. Když jsem před prázdninami dělal program v neveklovské synagoze, obrátila se na mne jedna maminka. Řekla mi, že je nevěřící, ale její devítiletá dcera jí klade otázky ohledně víry, začala se modlit a ona si s tím neví rady. Požádala mě, jestli bych se její dceři mohl věnovat a vyučit ji základům křesťanské víry. Řekl jsem, že se dceři budu rád věnovat a že zvažujeme rozjet práci s dětmi formou „něčeho jako skaut“, ale na křesťanských základech. Domluvili jsme se, že jí dám po prázdninách vědět. Ta maminka má ještě jednu dceru, o rok starší, než je náš Samuel. Před dvěma lety dělala u nás krátce osobní asistentku, a protože o nás doma hezky vyprávěla, připravila půdu důvěry.

Prázdniny uběhly rychle, ale nám se žel nepodařilo se službou pohnout. Moc mě to mrzelo, bál jsem se, že ta dívka i maminka ztratí zájem. Sedmého září byla na ZŠ prezentace kroužků, na které jsme chyběli. Ale co se nestalo – zazvonil mi telefon, volala ta maminka, že je v ZŠ Neveklov, kde právě probíhá nábor do Skautu, jestli jsme to my? Řekl jsem jí, že bohužel ne. A ona se zeptala, jestli to budeme rozjíždět. Odpověděl jsem, že ano, ale že to nějaký týden potrvá. Ona řekla, že to nevadí, že si na nás počká, protože chce ten náš „Skaut s náboženstvím“, ne ten, co je v Neveklově. Ani nedokážu popsat, jak mě to povzbudilo.

Několik dní na to jsem jí nabídl pro dcerku víkendovku, kterou pořádal Royal Rangers CB Vlašim. Sliboval jsem si od toho, že pokud se to bude dívence líbit, bude mít trpělivost si počkat na náš Royal. Maminka souhlasila, sešli jsme se osobně a dlouho jsme hovořili o životě a také o víře. Byl to velmi pěkný hluboký rozhovor. Posledním povzbuzením bylo to, že se dceři na víkendovce moc líbilo. Maminka mi psala, že jim doma dokola hraje píseň „Tvoje jméno vyznávám.“

Přátelé, náš Pán je veliký. Tolik toužebně vyhlížím ovoce své práce. Zatím vídám jen klíčky. To není nic divného, za tak krátkou dobu, ale srdce je někdy neklidné. Moc jsem se kvůli tomu před Pánem natrápil, opravdu moc. Ale Pán potěšil moje srdce. Tohle jsou první kvítky a snad jednou bude Pán u nás sklízet i ovoce. Prosím modlete se dál za Neveklov a modlete se i za mne.

Tomáš Trávníček

Zpívejte Pánu nové i staré písně!

Pěvecký sbor začal novou sezónu

Našemu pěveckému sboru už zase začala sezóna. Od září se scházíme každou středu v 19.00 a v neděli ráno před shromážděním v 8.30. Srdečně uvítáme posily v jakémkoliv hlase, takže pokud jste ještě nesebrali odvahu, šup, šup, sebrat ji a přijít! Těšíme se na vás.

A na co se můžete těšit vy? V prosinci si zazpíváme na Petřském náměstí v rámci předvánočních slavností, v čase Adventu také již tradičně posloužíme zpěvem starším bratřím a sestrám v Domově pro seniory ve Šlejnické ulici. Před Velikonocemi budeme sloužit ve věznici a po Velikonocích nás čeká víkendové soustředění v Kutné Hoře. A samozřejmě s velkou radostí chceme sloužit každou neděli v našem sboru. Tak brzy na viděnou!

Petra Veselá

Pastýřský list

Dopis předsedy Rady Církve bratrské Davida Nováka

Milé sestry, milí bratři, vážení přátelé, chtěl bych vás na začátku školního roku 2017–2018 pozdravit slovy Pána Ježíše „neboj se, jen věř“ (Lk 8, 50). Když čtu tato slova, vybaví se mi obrázek, na kterém je zobrazen Pán Ježíš držící se kříže uprostřed moře, který podává ruku topící se dívence.

Od mladých let se mi s tímto textem spojovalo něco podobného, jako jsem viděl na obrázku. Když je ti ouvej, když se topíš, věř a Pán ti skrze tvoji víru může pomoci. Jen věř! Jistě je tato interpretace legitimní; nakonec, kdy jindy se více modlíme a učíme důvěřovat, než když je nám zle? Jenže má to jeden háček. Co když mi do bot zrovna neteče? Co když zrovna nejsem nemocný, nevyhodili mě z práce, děti mi neexperimentují s drogami a v manželství vše klapě? Je pravda, že uvedený text Ježíš vyřkl uprostřed krize, ale platí ono „neboj se, jen věř“, i když netrpím?

Zajímavý postřeh přinesl německý bohoslovec D. Bonhoeffer. Psal ve vězení očekává popravu, ale navzdory této situaci píše: „Je třeba Boha poznávat nikoli až na hranicích našich možností, ale uprostřed života. Bůh chce, abychom ho poznávali nikoli až v umírání, ale v životě, ve zdraví a síle, nikoli až v utrpení, jako jednající, a ne až jako hřešící.“ (Na cestě ke svobodě. Listy z vězení. Vyšehrad, 1991) Mám za to, že pokud Pána Boha poznáváme pouze (zdůrazňuji slovo pouze) na hranicích našich možností, v utrpení, v umírání a až jako hřešící, hrozí, že z něj děláme modlu, talisman pro štěstí a že našemu poznání Pána Boha i naší víře cosi významného chybí.

Co konkrétně? Jak uvedený text souvisí s novým školním rokem? Jako sbory s novým školním rokem tradičně rozvíjíme nebo ožívujeme hodně akcí a činností. Jako každý rok před námi budou stát některé výzvy, rozhodnutí a možnosti. Některé si vynutí běh života, ale mnohé nikoli. Pokud vás bude dlouhodobě bolet břicho, modlit se prostě budete a asi i k doktorovi nakonec půjdete. Zároveň budete důvěřovat, že Pán zasáhne. Za svého souseda se ale modlit nemusíme. Tam nám totiž neteče do bot. K tomu se pouze můžeme, ale také nemusíme rozhodnout. Napadají mě i další příklady okolnostmi nevynuceného chování, kde se ale učíme důvěře.

Třeba podat jako první ruku k usmíření, pokusit se vyřešit něco, o čem víme, že vyřešit máme. Možná někomu vyznat svoje hříchy, přestat se tajit se svojí vírou, ozvat se tam, kde je třeba se ozvat atd. V kontextu sboru to může znamenat vymést některé zasunuté sborové kostlivce, rozhodnout se pro nějakou novou službu nebo naopak s něčím skončit. Do mnoha sborů po letních kempech přijdou noví lidé a bude potřeba s nimi trávit čas... Uvedené a mnohé další oblasti udělat nemusíme, pouze můžeme. Pokud je uděláme, pak dojde k velmi nepřijemnému pocitu. Budeme totiž muset překročit „zónu komfortu“. S tímto musí bojovat jak křesťan mladý, tak starý, jak sbor nedávno založený, tak sbor, který byl založen před sto lety. Nikomu se nechce překračovat komfortní zónu. Jenže když toto neuděláme, těžko se učíme důvěřovat a vlastně důvěřujeme, jen když – řečeno s Bonhoefferem – jsme na hranicích našeho života. Jenže co je na tom nadpřirozeného, mimořádného? Prý se ve válečné vřavě říkalo, že v zákopech nejsou ateisté. Dodal bych, že se nemusí

jednat o zákopy. Nejsou ani v hraničních životních situacích. Tam se modlí všichni... A tak bych na začátku tohoto školního roku chtěl nás všechny povzbudit k tomu, abychom si jako jednotlivci a jako sbory pojmenovali jednu oblast, o které víme, že ji řešit máme, jen se nám do toho nechce. Abychom překročili komfortní zónu. Jakmile ji překročíme, asi se nebudeme cítit kdoví jak skvěle, ale trochu více se naučíme důvěřovat. A to stojí za pokus!

Osobně se v příštím školním roce těším s vámi na spolupráci. Podobně jako mnozí z vás moc nevím, do čeho jdu, ale kdyby nic jiného, budu se učit důvěře. Pokud se to budeme učit společně, jen dobře.

David Novák

Neděle s Davidem Beňou

29. 10. kázání o Desateru a kurz pro kázající

Poslední neděli v říjnu navštíví náš sbor kazatel David Beňa, tajemník Odboru Rady CB pro vzdělávání. Dopoledne bude v Soukenické kázat o daru Desatera a ve 14.00 hodin se bude věnovat nám kázajícím a všem zájemcům o službu Slovem (nejen za kazatelnou, ale i v besídce, dorostu či mládeži).

Odpolední kurz bude mít tři části: nejprve o smyslu služby Božím slovem, pak si společně otevřeme evangelium a na základě konkrétního textu si ukážeme, jak pracovat s Biblí a jak si biblický text dobře připravit pro kázání.

Prosíme, modlete se za nás kázající i za další povolání ke službě kázáním a třeba i ke službě kazatelské.

Bronislav Matulík

Sborový den

Pátek 3. 11. den postu a neděle 5. 11. den modliteb za duchovní obnovu

Na začátek listopadu připravujeme nedělní sborový den, kterému bude předcházet páteční den postu. Toužíme po duchovní obnově, která zřejmě nemůže začít jinak, než když se něčeho pro Krista vzdáme, když něco ze svého života vypustíme, aby Bůh měl v nás uvolněný prostor a mohl nám do našich prázdných rukou či srdcí dát své dary a nový obsah. Duchovní obnova zní možná příliš „duchovně“, vznešeně nebo velikašsky. Pro některé je to třeba bezobsažné klišé, nicneříkající fráze. Ale možná naopak má někdo docela jasnou představu, co by to mělo pro nás znamenat a co bychom pro to měli udělat.

Proto vás srdečně zveme na první neděli v listopadu. Pojdme si o obnově naší víry a následování společně povídat, přijdme se za to modlit. Ale než se tak stane, zkusme doopravdy ze svého života něco podstatného vypustit, bez čeho si jen tak nedovedeme svůj život představit (jako např. jídlo), a očekávejme na Krista, jak s námi bude jednat.

Bronislav Matulík

Informace ze staršovstva

Sborová dovolená – sborová dovolená v Kletečné byla hodnocena pozitivně, stejné místo je zamluveno na příští rok, staršovstvo souhlasí s konáním na stejném místě.

Kapela Marnatosnaha – na začátek Adventu jsme pozvali kapelu Marnatosnaha ze Zlína. V sobotu 2. 12. zazpívá ve vinařické věznici a na naší stanici v Kralupech. V neděli pak zazpívá při dopoledních bohoslužbách a odpoledne bude mít v Soukenické koncert.

Manželské večery – v říjnu a listopadu proběhnou v našem sboru kurzy o manželství. Čtyři čtvrtky v říjnu a čtyři v listopadu. Je nutné se přihlásit do 1. 10. 2017!

Co je kurz Manželské večery?

Manželské večery jsou kurz pro partnerské a manželské dvojice, které už mají něco za sebou (tedy nejsou to úplní novomanželé). Pomůžou účastníkům zpracovat na svém vztahu a třeba i naučit se něco nového.

- **Večeře:** Osm setkání, každé s příjemnou večeří pro dva při svíčkách – jako na rande.
- **Témata:** Po večeři následuje velmi praktická promluva na jedno z témat kurzu.
- **Diskuse:** V úplném soukromí u malých stolků pouze pro dva spolu sami prodiskutujete téma večera nad dotazníky z příruček. Skupinová diskuse není součástí kurzu, o svém vztahu nemusíte nikomu nic říkat.

PRO KOHO JSOU MANŽELSKÉ VEČERY?

- **Pro každého**, kdo chce své manželství zlepšit – tedy pro manželství pevná i manželství, která zápasí. Na každém vztahu je co zlepšovat.
- **Pro každého** bez rozdílu životní filozofie – kurz vychází z principů křesťanské lásky a je určen každému páru.
- **Pro každého** bez ohledu na to, jestli žijete v manželství nebo v trvalém partnerství.

Převzato ze stránek www.manzelskevecery.cz

Kalendář akcí – 14. 10. kurz OMARU s Jeronymem Klimešem v Soukenické; 4. 11. Konference Dětské misie; 10.–11. 11. 2017 – Konference na téma morální čistoty; 12. 11. návštěva Teen Challenge; 13. 11. Teologické fórum; 2. a 3. 12. koncerty zlínské kapely Marnatosnaha

Práce ve sborovém domě – probíhají přípravné práce na úpravu průjezdu, dvora, WC v suterénu (pro invalidy), nově sprchy v rámci dílny, zateplení stropu nad bytem kazatele a skříně do předsálí (zakrytí výlevky).

Setkání se staršími ukrajinského sboru – proběhlo setkání našeho a ukrajinského staršovstva, při kterém jsme se nejen lépe seznamovali, ale také diskutovali o praktických věcech, jako užívání sboru během školního roku, hlášení požadavku na užívání konkrétních prostor atp. Diskuse se týkala i finanční spoluúčasti. Ze strany ukrajinského sboru byla deklarována vděčnost za poskytování prostor v našem sborovém domě. Společně jsme se domluvili na příštím setkání a na zopakování společné bohoslužby na jaře 2018.

Kralupy – v neděli 3. 10. bylo při bohoslužbě žehnáno Valerii Kostadinové a jejím rodičům.

Parkování na Praze 1 v neděli – nastávají velké změny od 1. 10., parkování bude placené na většině parkovacích míst, kde bylo možno nyní parkovat o víkendu zdarma! Je třeba na to pamatovat. U nádraží Těšnov by ale ještě měla být možnost parkování zdarma, nevíme však, jak dlouho. Pokusíme se oslovit místní sbory a farnosti, abychom se společně v této věci obrátili na MÚ Prahy 1.

staršovstvo

NAROZENINY

Kunftová Jana	1. 10.
Cimlerová Pavla	2. 10.
Sovová Petra	2. 10.
Synáček Ladislav	2. 10.
Dolejší Petr	3. 10.
Fritschová Marie	6. 10.
Štruncová Václava	6. 10.
Mohr Gedeon	8. 10.
Toušková Věra	8. 10.
Griffith Jeffery	9. 10.
Kraus Milan	9. 10.
Minářová Naděžda	9. 10.
Stojmenov Krum	9. 10.
Václavíková Jitka	10. 10.
Bíbová Věra	11. 10.
Hájek Jaromír	14. 10.
Štěpán Petr	14. 10.
Šimicová Stanislava	18. 10.
Hrubešová Miroslava	19. 10.
Liguš Jan	25. 10.
Macal Jan	25. 10.
Beranová Kamila	26. 10.
Misiarzová Olga	26. 10.
Rechová Monika	26. 10.
Sedláčková Markéta	27. 10.
Kupilík Šimon	28. 10.
Zikmundová Vítězslava	28. 10.
Málková Milada	29. 10.
Michalková Margita	29. 10.
Šedivá Marie	29. 10.

kurz manželské večery

žádná
skupinová
cvičení

= romantická večere

+ praktické prezentace

+ diskuse v párech

+ skvělá atmosféra

Kde: Soukenická 15, Praha 1

Kdy: 5. 10. – 30. 11. 2017 v 18:30

Přihlášky do 1. 10. 2017

na: jana.matulikova@cb.cz

www.manzelskevecery.cz

Cena včetně 8x2 večerí: 2000 Kč

Kurz je neziskový, vznikl v Anglii a dnes probíhá ve 120 zemích na světě. Je založen na křesťanských principech, ale je určen pro každý pár. Jádrem večera je diskuse pouze v párech u kávy a zákusku; příjemná hudba zajistí soukromí.

společný čas řešení konfliktů síla odpuštění rodiče partnera
dobrý sex umění komunikace aby láska nevychladla

říjen
listopad
2017

v Dobročinné kavárně Cesta domů, Soukenická 15,
Praha 1, vždy ve čtvrtek od 18.30

www.klubsamari.cz

vstupné dobrovolné

5.10. Od nejchudších se máme co učit...

Terezie Kudrnová bude vyprávět
o svých zážitcích z dobrovolnických
pobytů v Indii.

19.10. Po křesťanství křesťanskost? Vstříc humanistické spiritualitě

Nad těmito a dalšími otázkami
bude meditovat básník a terapeut
Adam Borzič.

2.11. Jak přežít to dětství?

Vyprávění Jana Bártý, ředitele
Letního domu, z.ú. o doprovázení
ohrožených dětí a mladých rodin.

pořadatel:
Sbor
Církve bratrské
v Praze 1

ve spolu-
práci s
domácím
hospicem:

podpořeno
granty:

mediální
partneři:

Zveme

Křestní shromáždění – 1. 10. budou v našem sboru pokřtěny sestry Karin Kunftová a Miriam Beranová. Budme svědky jejich veřejného vyznání víry a „ponoření“ do Boha trojjediného i do církve.

Požehnání Tomáše Manuela Berana – 22. 10. budeme vyprošovat požehnání pro prvorozeného syna Štěpána a Šárky Beranových.

Pravidelná setkání v našem sboru

Neděle	9.00	modlitební chvíle
	9.00	výuka náboženství
	10.00	NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBA našeho sboru po skončení je příležitost k setkání v Klubu u čaje a kávy
Úterý	15.00	setkání nad biblí
	18.30	setkání nad biblí
Středa	9.30	setkání maminek s dětmi
Čtvrtek	16.30	setkání Awany
	18.00	setkání mládeže
Pátek	16.00	setkání dorostu

Bohoslužby ve stanicích sboru

Neveklov	Neděle	10.00	Malé náměstí 25, Neveklov další informace: cb.cz/neveklov
Kralupy	Neděle	10.30	Kaple za cukrárnou S. K. Neumanna 88, Kralupy nad Vltavou další informace: cb.cz/kralupy

Sborové listy – vydává Sbor Církve bratrské v Praze 1, Soukenická 15, ročník XXVII
redakce: Bronislav Matulík, Petra Veselá, Jan Němeček, Blahoslav Marek
tel.: 724 285 687, 222 312 534 ▪ e-mail: soukenicka@cb.cz ▪ <http://cb.cz/praha1>